

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشکش

مجاهد نستوه، علامه بزرگوار و مبارز صادق
حضرت آیه الله العظمی طالقانی - ایدۀ الله تعالی -

علی رغم آنکه از گرفتاریها و نیز کسالت و قسوتی آن جناب
آگاهی دارم، اما بنا به وظیفه شرعی خود و برای ادای آن، نامه حاضر را
تقدیم می دارم:

این جناب در روز جمعه ۱۲/۱۳۵۷ با شخصی که اظهار میکرد
همراه آن جناب در بند رژیم طاغوتی سابق بوده است و در آبان ماه خلاصی
یافته، برخورد کردم. وی ضمن ابراز نگرانی ادعای کرد که با آقای علی اکبر
هاشمی رفسنجانی و یک روحانی دیگر که نامش را به خاطر نمی آورد و آقای
رحمانی وزیر آموزش و پرورش دولت آقای بازرگان همزندان بوده است
از شما اظهار گله می کرد که چرا علی رغم آنکه از پیشینه نه چندان خوب
آقای رفسنجانی و آن روحانی دیگر و خصوصاً از سابقه وزیر کنونی آموزش و
پرورش آگاهی دارید، مراتب را به مسئولان امر تذکر نداده و آنانرا همانند
باید معرفی نمی فرمایید. از آنجا که وی این مطالب را در یک انومر بل
که به چیز اینجناب اشخاص دیگری نیز حضور داشتند عنوان کرده بود، از بیم آنکه
مبادا این سخنان تردید انگیز در میان گروه بیشتری از مردم نشر یابد و
یا به گوش اقلیت تاثیر می که دو ستار تفکری شوروی می باشند، برسد و
آنان از گاه کوهی بازند و موجبات مزاحمت انقلاب را فراهم آورند
مطالب فوق را به استحضار آن جناب رسانیدم تا در صورتیکه لازم دانستید
مسئولان امر را آگاه فرمایید تا اقدامات مقتضی به عمل آید.

همچنین چندین بار است که متوجه شده‌ام به سبب عدم حضور آشکار شما در
فعالیت‌های انقلابی چند روز اخیر که گویا ناشی از کسالت و فستی آن جناب
بوده است، گروهی از مردم اظهار نگرانی و حتی تردید می‌کنند لذا به عنوان یک
مسلمان علاقمند به پیروزی انقلاب، محترمانه تقاضای کنم که در صورت
امکان، انقلاب و انقلابیون را پیش از پیش از مراد و مساعدت
فرمایید تا علاوه بر رفع نگرانی مردم، انقلاب با سرعتی سریعتر راه پیروزی
را بییاید.

در پایان ضمن آرزوی سلامت و موفقیت از درگاه انبند
متعال برای آن جناب، صمیمانه از تصدیع خود که صرفاً ناشی
از نگرانی نگارنده بود، پوزش می‌طلبم

والسلام من اتبع الهدی

۴، ۱۲، ۱۳۵۷

کتابخانه آنلاین «طالقانی و زمان ما» احمد طاهری